இனிமையான குழந்தைகளே! எல்லையில்லாத தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும் - இதுவே ரகசியமான விஷயம் ஆகும். நினைவால் பாபாவின் நினைவு கிடைக்கும். யார் நினைவு செய்வதில்லையோ அவர்களை தந்தையும் எப்படி நினைவு செய்வார்?

கேள்வி : முழு கல்பத்திலும் படிப்பிக்கப்படாத எந்த ஒரு படிப்பை குழந்கைளாகிய நீங்கள் சங்கமத்தில் படிக்கிறீர்கள்?

பதில் : உயிருடனிருந்தே சரீரத்திலிருந்து விலகியவராக அதாவது பிணமாக ஆகி விடுவதற்கான படிப்பை இப்பொழுது படிக்கிறீர்கள். ஏனெனில் நீங்கள் கர்மாதீத் நிலையை அடைய வேண்டும். மற்றபடி சரீரத்தில் இருக்கும் வரை காரியங்கள் செய்தே ஆக வேண்டும். மனம் கூட சாந்தமாக எப்பொழுது ஆகும் என்றால் சரீரம் இல்லாதிருக்கும்பொழுதுதான். எனவே மனதை வென்றால் உலகத்தை வென்றவர் என்பது அல்ல. ஆனால் மாயை வென்றவரே உலகத்தை வென்றவர் ஆவார்.

ஓம் சாந்தி. தந்தை வந்து குழந்தைகளுக்குப் புரியவைக்கிறார். ஏனெனில் (ஞான்) அறிவற்றவர்களுக்குத் தான் படிப்பிக்கப்படுகிறது என்பதை இப்பொழுது குழந்தைகள் புரிந்துள்ளார்கள். இப்பொழுது எல்லையில்லாத தந்தை, உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த பகவான் வருகிறார் என்றால் யாருக்கு படிப்பிக்ககூடும்? அவசியம் உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த முற்றிலுமே அறிவிலிகளுக்குத்தான்! எனவே கூறப்படுவதே விநாச காலத்தில் விபரீதமான புத்தி என்று. விபரீதமான புத்தி எப்படி ஆகி விட்டுள்ளார்கள்? 84 லட்ச ஜீவராசிகள் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது அல்லவா? எனவே தந்தையையும் கூட 84 லட்சம் பிறவிகளில் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். கூறுகிறார்கள்: பரமாத்மா நாய், பூனை ஜீவ ஜந்துக்கள் எல்லாவற்றிலுமே உள்ளார் என்று இதுவோ இரண்டாவதாகக் கூறப்பட வேண்டிய கருத்து ஆகும் என்று குழந்தைகளுக்கு புரிய வைக்கப்படுகிறது. புதியவர் யாராவது வந்தால் முதன் முதலில் அவருக்கு எல்லைக்குட்பட்ட மற்றும் எல்லையில்லாத தந்தையின் அறிமுகம் கொடுக்க வேண்டும் என்று தந்தை புரிய வைத்துள்ளார். அவர் எல்லையில்லாத பெரிய பாபா (தந்தை) மற்றும் அவர் எல்லைக்குட்பட்ட சிறிய பாபா பிரம்மா, எல்லையில்லாத தந்தை என்றாலே எல்லையில்லாத ஆத்மாக்களின் தந்தை. அந்த எல்லைக்குட்பட்ட தந்தை ஜீவ ஆத்மாவின் தந்தை ஆகிவிட்டார். அவர் (சிவபாபா) அனைத்து ஆத்மாக்களின் தந்தை ஆவார். இந்த ஞானம் கூட எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாக தாரணை செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் ஒரு சதவிகிதம் தாரணை செய்கிறார்கள் பின் ஒரு சிலரோ 95 சதவிகிதம் தாணை செய்கிறார்கள். இதுவோ புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம் ஆகும். சூரியவம்ச குடும்பம் இருக்கும் அல்லவா? ராஜா ராணி மற்றும் பிரஜைகள். இது புத்தியில் வருகிறது அல்லவா? பிரஜைகளில் எல்லா விதமான மனிதர்கள் இருப்பார்கள். பிரஜை என்றால் பிரஜைதான். இது படிப்பு ஆகும் என்பதை தந்தை புரிய வைக்கிறார். அவரவர் புத்திக் கேற்ப ஒவ்வொருவரும் படிக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவருக்கான பார்ட் கிடைத்துள்ளது. யார் முந்தைய கல்பத்தில் எவ்வளவு படிப்பை தாரணை செய்துள்ளார்களோ அவ்வளவே இப்பொழுதும் தாரணை செய்கிறார்கள். படிப்பு ஒருபொழுதும் மறைந்திருக்க முடியாது. படிப்பிக்கேற்பதான் பதவி கிடைக்கிறது. முன்னால் போகப் போக பரீட்சையோ இருக்கவே இருக்கும் என்று தந்தை புரிய வைத்துள்ளார். பரீட்சையில் தேர்வு பெறாமல் அடுத்த வகுப்பிற்கு (டிரான்ஸ்பர்) மாற்றப்பட முடியாது. கடைசியில் எல்லாமே தெரியவரும். ஆனால் இப்பொழுது கூட நாம் எந்த பதவிக்கு தகுதி உடையவர்கள் ஆவோம் என்பதை தெரிந்து கொள்ள முடியும். வெட்கத்தின் காரணமாக எல்லோருடனும் சேர்ந்து சேர்ந்து கை உயர்த்தி விடுகிறார்கள் என்றாலும் கூட நாம் இவ்வாறு எப்படி ஆக முடியும் என்பதை மனதிற்குள் புரிந்தும் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கை தூக்கி விடுகிறார்கள். தெரிந்திருந்தும் கூட பிறகும் கை உயர்த்தி கொண்டு விடுவது இதையும் அறியாமை என்றே கூற வேண்டும். எவ்வளவு அஞ்ஞானம் ஆகும். தந்தையோ சட்டென்று புரிந்து கொண்டு விடுகிறார். இதை விட (ஸ்தூல) அந்த மாணவர்களிடம் அறிவு உள்ளது. **நான் ஸ்காலர்ஷிப் பெற தகுதி இல்லாமல் உள்ளேன், தேர்ச்சி அடைய மாட்டேன்.** என்பதை புரிந்து இருப்பார்கள். ஆசிரியர் கற்றுத் தரும் படிப்பில் நான் எத்தனை மார்க்குகள் பெறுவேன் என்பதை அறிந்திருக்கும் அஞ்ஞானிகளே இவர்களை விட நல்லவர்கள். நாங்கள் **பாஸ் வித் ஆனர்** ஆவோம் என்று கூறுவார்களா என்ன? எனவே இவ்வளவு கூட இங்கு புத்தி இல்லை என்பது நிரூபணமாகிறது. தேக அபிமானம் நிறைய உள்ளது. நீங்கள் இவர்கள் (இலட்சுமி, நாராயணன்) போல ஆக வேண்டுமென்பதற்காக வந்துள்ளீர்கள், எனவே நடத்தையும் மிகவும் நன்றாக இருக்க வேண்டும். ஒரு சிலரோ விநாச காலத்தில் அன்பில்லாத புத்தி உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்

என்று தந்தை கூறுகிறார். ஏனெனில் முறைப்படி தந்தையிடம் அன்பு இல்லை என்றால் என்ன நிலைமை ஆகும். உயர்ந்த பதவி அடைய முடியாது.

விநாசகாலத்தில் விபரீத புத்தி என்பதன் பொருள் என்ன என்பதை தந்தை அமர்ந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குப் புரிய வைக்கிறார். குழந்தைகளே முழுமையாக புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்றால் மற்றவர்கள் என்ன புரிந்து கொள்வார்கள். எந்த குழந்தைகள் தங்களை சிவபாபாவின் குழந்தைகள் ஆவோம் என்று நினைக்கிறார்களோ அவர்களே முழு அர்த்தத்தையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. தந்தையை நினைவு செய்வது என்பது இதுவே (குப்தமான) ரகசியமான விஷயம் ஆகும். படிப்போ ரகசியமானது இல்லை அல்லவா? படிப்பதில் வரிசைக்கிரமமாக இருப்பார்கள். எல்லோரும் ஒன்றுபோல படிப்பார்களா என்ன? இவர்கள் இன்னுமே மிக சிறிய குழந்தைகளாக உள்ளார்கள் என்று தந்தையோ நினைக்கிறார். இப்பேர்பட்ட எல்லையில்லாத தந்தையை மூன்று மூன்று, நான்கு, நான்கு மாதங்கள் நினைவு கூட செய்வதில்லை. நினைவு செய்கிறார்கள் என்று எப்படி தெரிய வரும்? அவர்களது கடிதம் வரும்பொழுது. பிறகு அந்த கடிதத்தில் இந்த இந்த ஆன்மீக சேவை செய்கிறேன் என்ற சேவை சமாசாரம் கூட இருக்க வேண்டும். நிரூபணம் வேண்டும் அல்லவா? ஒரு பொழுதும் நினைவும் செய்யாமல் சேவையின் நிரூபணமும் காண்பிக்காமல் தேக அபிமானியாக உள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலரோ **பாபா இன்னின்னார்கள் வந்தார்கள் அவர்களுக்கு இதை புரிய வைத்தேன்** என்று சமாசாரம் எழுதுகிறார்கள். அப்போது குழந்தை உயிருடன் உள்ளார் என்று தந்தையும் நினைக்கிறார். சேவை சமாசாரம் சரியாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு சிலரோ 3 -4 மாதங்கள் கடிதம் எழுதுவதில்லை. **ஒரு சமாசாரமும் இல்லை என்றால் இறந்துவிட்டார் அல்லது நோய் வாய்ப்பட்டுள்ளார் என்று நினைப்பார்.** நோய் வாய்ப்பட்ட மனிதர்களால் எழுத முடியாது. இதைக் கூட ஒரு சிலர் **எங்கள் உடல்நிலை சரியாக இல்லை எனவே கடிதம் எழுதவில்லை** என்று எழுதுகிறார்கள். ஒரு சிலரோ சமாசாரமே தருவதில்லை, நோயும் கிடையாது. தேக அபிமானம் உள்ளது. பின் தந்தை கூட யாரை நினைவு செய்வார்? நமது நினைவால் பாபாவின் நினைவு கிடைக்கும். ஆனால் தேக அபிமானம் உள்ளது. என்னை சர்வவியாபி என்று கூறி 84 லட்சங்களை விடவும் அதிகமான யோனிகளுக்குள் எடுத்து செல்கிறார்கள் என்று தந்தை வந்து புரியவைக்கிறார். மனிதர்களுக்கு கல்புத்தி என்று கூறப்படுகிறது. பகவானை பிறகு கல், மண் எல்லாவற்றிலும் வீற்றிருக்கிறார் என்று கூறி விடுகிறார்கள். எனவே இது எல்லையில்லாத வசைச் சொற்கள் ஆகிவிட்டன அல்லவா? எனவே எனக்கு எவ்வளவு நிந்தை செய்கிறார்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். இப்பொழுது நீங்களோ வரிசைக்கிரமமாக புரிந்து கொண்டுள்ளீர்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் நீங்கள் வந்தீர்கள் என்றால் நாங்கள் சமர்ப்பணம் ஆகிவிடுவோம், உங்களை வாரிசாக ஆக்குவோம் என்று பாடவும் செய்கிறார்கள். கல் மண்ணில் உள்ளீர்கள் என்று கூறுவது, இது தான் வாரிசு ஆக்குவதா? எவ்வளவு நிந்தை செய்கிறார்கள். அதனால் தான் தந்தை கூறுகிறார், யதா யதாஹி......... இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தந்தையை அறிந்துள்ளீர்கள் எனவே தந்தைக்கு எவ்வளவு மகிமை செய்கிறீர்கள். ஒரு சிலரோ மகிமையை விடுங்கள், நினைவு செய்து இரண்டு வார்த்தைகள் கூட எழுதுவதில்லை தேக அபிமானம் உடையவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். எங்களுக்கு தந்தை கிடைத்துள்ளார், நம்முடைய தந்தை நமக்குப் படிப்பிக்கிறார் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். பகவான் கூறுகிறார் (பகவான் வாக்கு) அல்லவா? நான் உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கிறேன். உலக ராஜ்யத்தை எவ்வாறு அடைவது என்பதற்காக இராஜயோகம் கற்பிக்கிறேன். நாம் உலக அரசாட்சி பெறுவதற்காக எல்லையில்லாத தந்தையிடம் படிக்கிறோம் என்ற போதை இருந்தால் அளவற்ற குஷி வந்துவிடும். கீதையும் படிக்கிறார்கள் தான் ஆனால் சாதாரண புத்தகம் படிப்பது போல படிக்கிறார்கள். கிருஷ்ண பகவான் வாக்கு - இராஜயோகம் கற்பிக்கிறேன். அவ்வளவு தான் இந்த அளவு புத்தியின் யோகம் அல்லது குஷி இருப்பதில்லை. கீதை படிப்பவர்களுக்கோ கூறுபவர்களுக்கோ இந்த அளவு மகிழ்ச்சி இருப்பதில்லை. கீதை படித்து முடித்துவிட்ட பிறகு தொழில் செய்ய போய் விடுவார்கள். எல்லையில்லாத தந்தை நமக்கு படிப்பிக்கிறார் என்பது உங்களுக்கோ இப்பொழுது புத்தியில் உள்ளது. நமக்கு பகவான் படிப்பிக்கிறார் என்பது வேறு யாருடைய புத்தியிலும் வராது. எனவே முதன் முதலில் யார் வந்தாலும் கூட அவர்களுக்கு இரண்டு தந்தை பற்றிய விளக்கத்தைப் புரிய வைக்க வேண்டும். கூறுங்கள், பாரதம் சொர்க்கமாக இருந்தது அல்லவா, இப்பொழுது நரகமாக உள்ளது. நாம் சத்யுகத்திலும் இருக்கிறோம், கலியுகத்திலும் இருக்கிறோம் என்று இது போல யாரும் கூற முடியாது. ஒருவருக்கு துக்கம் கிடைத்தது என்றால் அவர் நரகத்தில் உள்ளார், ஒருவருக்கு சுகம் கிடைத்தது என்றால் அவர் சொர்க்கத்தில் உள்ளார் ! இது போல நிறைய பேர் கூறுகிறார்கள்.

துக்கமுடைய மனிதர்கள் நரகத்தில் உள்ளார்கள். நாமோ மிகவும் சுகத்தில் அமர்ந்துள்ளோம், மாட மாளிகைகள் ஆகியவை எல்லாமே உள்ளன ! வெளியில் கிடைக்கின்ற நிறைய சுகத்தைப் பார்க்கிறார்கள் அல்லவா! சத்யுகத்தின் சுகமோ இங்கு இருக்க முடியாது என்பதையும் இப்பொழுது நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். தங்கயுகத்தை இரும்பு யுகம் என்று கூறினாலும் சரி, இரும்பு யுகத்தை தங்கயுகம் என்று கூறினாலும் சரி ஒரே விஷயம் தான் என்பதும் அல்ல. அவ்வாறு நினைப்பவர்களைக் கூட அஞ்ஞானி என்றே கூற வேண்டும். எனவே முதன் முதலில் தந்தை பற்றிய (தியரி) கூற வேண்டும். தந்தையே தனது அறிமுகத்தை அளிக்கிறார். வேறு யாருக்குமே தெரியவே தெரியாது. பரமாத்மா எங்கும் நிறைந்தவர் என்று கூறி விடுகிறார்கள். ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மாவின் ரூபமோ ஒன்றுதான் என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் படத்தில் காண்பிக்கிறீர்கள். அவரும் ஆத்மா ஆவார். ஆனால் அவர் **பரம ஆத்மா** என்று அழைக்கப்படுகிறார். நான் எப்படி வருகிறேன் என்பதை தந்தை வந்துதான் புரியவைக்கிறார். அனைத்து ஆத்மாக்களும் அங்கு பரந்தாமத்தில் இருக்கிறார்கள். இந்த விசயங்களை வெளி நாட்டினர் யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. பாஷை கூட மிகவும் சுலபம். கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பெயரைப் போட்டு விட்டார்கள். இப்பொழுது கிருஷ்ணரோ கீதையை கூறுவது கிடையாது. அவரோ என் ஒருவனை நினைவு செய் என்று எல்லோருக்கும் கூற முடியாது. தேகதாரியின் நினைவினாலோ பாவங்கள் அழிவது இல்லை. கிருஷ்ண பகவான் வாக்கு - தேகத்தின் அனைத்து சம்பந்தங்களையும் தியாகம் செய்து என் ஒருவனை நினைவு செய் என்று கிருஷ்ணர் கூறி இருந்தால் தேகத்தின் சம்பந்தங்களோ கிருஷ்ணருக்கும் உள்ளது. மேலும் அவரோ சிறு குழந்தை ஆவார் அல்லவா? இது கூட எவ்வளவு பெரியதவறு ஆகும். ஒரு தவறின் காரணமாக எவ்வளவு வித்தியாசம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. பரமாத்மாவோ சர்வவியாபியாக இருக்க முடியாது. அவருக்கு அனைவருக்கும் சத்கதி அளிக்கும் வள்ளல் என்கிறார்கள் பின் அவருமே துர்க்கதி அடைகிறாரா என்ன? பரமாத்மா எப்பொழுதாவது துர்க்கதி அடைகிறாரா என்ன? இவை எல்லாமே சிந்தனைக்கடலை கடையும் விஷயங்கள் ஆகும். நேரத்தை வீணடிக்கும் விஷயங்கள் அல்ல. மனிதர்களோ எங்களுக்கு நேரம் இல்லை என்று கூறி விடுகிறார்கள். வந்து கோர்ஸ் எடுங்கள் என்று நீங்கள் புரியவைக்கிறீர்கள். அப்பொழுது நேரம் இல்லை என்கிறார்கள். இரண்டு நாட்கள் வருவார்கள் பிறகு நான்கு நாட்கள் வரமாட்டார்கள்...... படிக்கவே இல்லை என்றால் இந்த லட்சுமி, நாராயணராக எப்படி ஆக முடியும்? மாயையின் சக்தி எவ்வளவு உள்ளது. எந்த வினாடி, எந்த நிமிடம் கடந்து செல்கிறதோ அது அவ்வாறே திரும்ப நடைபெறுகிறது என்று தந்தை புரியவைக்கிறார். கணக்கற்ற முறை திரும்ப நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கும். இப்பொழுதோ தந்தை மூலமாக கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். பாபாவோ பிறப்பு இறப்பில் வருவது இல்லை. முழுமையாக பிறப்பு இறப்பில் வருபவர்கள் யார் மற்றும் வராதவர்கள் யார் என்று ஒப்பிடப்படுகிறது. ஒரே ஒரு தந்தை மட்டுமே பிறப்பு இறப்பில் வருவதில்லை. மற்ற எல்லோருமே வருகிறார்கள். எனவே படமும் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரம்மா மற்றும் விஷ்ணு, விஷ்ணுவே பிரம்மாவின் பாகத்தில் வருவதும் போவதுமாக உள்ளார்கள். முடிவு ஏற்பட முடியாது. இந்த படங்களை மீண்டும் வந்து எல்லோரும் பார்ப்பார்கள் மற்றும் புரிந்து கொள்வார்கள். மிகவும் சுலபமாக புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம் ஆகும். நாமே தான் பிராமணர்கள் ஆவோம் பின் நாமே தான் க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் ஆகிவிடுவோம் என்பது புத்தியில் வர வேண்டும். பின் தந்தை வரும்பொழுது நாமே தான் பிராமணர் ஆகி விடுவோம். இதை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் கூட சுயதரிசன சக்கரதாரியாக இருப்பீர்கள், நிறைய பேருக்கு நினைவு நிலைப்பது இல்லை. பிராமணர்களாகிய நீங்கள் தான் சுயதரிசன சக்கரதாரி ஆகிறீர்கள். தேவதைகள் ஆவது கிடையாது. இந்த சக்கரம் எப்படி சுற்றுகிறது என்ற இந்த ஞானத்தைப் பெற்றதினால் அவர்கள் இந்த தேவதையாக ஆகி உள்ளார்கள். உண்மையில் எந்த ஒரு மனிதரும் சுயதரிசன சக்கரதாரி என்று அழைத்துக் கொள்ள தகுதி உடையவர்கள் இல்லை. மனிதர்களின் சிருஷ்டி மரண உலகமே தனியானது. எப்படி பாரதவாசிகளின் பழக்க வழக்கம் தனி, அனைவரினுடையதும் தனித் தனி ஆகும், அதுபோல தேவதைகளின் பழக்க வழக்கம் தனியாகும். மரண உலகத்தின் மனிதர்களின் பழக்க வழக்கம் தனி. இரவு பகலுக்கான வித்தியாசம் ஆகும். எனவே நாம் பதீதமாக உள்ளோம் என்று எல்லோரும் கூறுகிறார்கள். ஹே! பகவான், பதீத உலகத்தில் இருக்கும் எங்கள் எல்லோரையும் பாவனமாக ஆக்குங்கள். இன்றிலிருந்து 5 ஆயிரம் வருடங்கள் முன்னால் பாவன உலகம் இருந்தது என்பது உங்களது புத்தியில் உள்ளது. அது சத்யுகம் என்று அழைக்கப்பட்டது. திரேதாவிற்கு கூற மாட்டார்கள். அது முதல் தரம் இது இரண்டாம் தரம் என்று தந்தை புரியவைத்துள்ளார். எனவே ஒவ்வொரு விசயமும்

நல்ல முறையில் தாரணை செய்ய வேண்டும். யார் வந்தாலும் கேட்டு ஆச்சரியப்பட வேண்டும். ஒரு சிலர் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குப் புருஷார்த்தம் செய்வதற்கான நேரம் இருப்பதில்லை. பிறகு அவசியம் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பதை கேள்விப்படுகிறார்கள். இந்த காம விகாரம் தான் மனிதனை பதீதமாக ஆக்குகிறது. அதன் மீது வெற்றி அடையும்பொழுதே நீங்கள் உலகை வென்றவர் ஆகிறீர்கள். காம விகாரத்தை வென்று உலகை வென்றவர் ஆகுங்கள் என்று தந்தை கூறியும் இருக்கிறார். மனிதர்கள் பிறகு மனதை வென்று உலகை வென்றவர் ஆகுங்கள் என்று கூறிவிடுகிறார்கள், மனதை வசப்படுத்துங்கள் என்கிறார்கள். இப்பொழுது சரீரம் இல்லாமலிருக்கும் பொழுதுதான் மனம் சாந்தமாக இருக்கும் மற்றபடி மனம் சாந்தமாகவோ ஒரு பொழுதும் ஆவதே இல்லை. தேகம் கிடைப்பதே கர்மம் செய்வதற்காக என்கிறபோது பின் கர்மாதீத நிலையில் எப்படி இருப்பார்கள். பிணத்திற்குத்தான் கர்மாதீத நிலை என்று கூறப்படுகிறது. உயிருடன் இருந்தே பிணம், சரீரத்திலிருந்து விலகி இருத்தல். உங்களுக்குக் கூட சரீரத்திலிருந்து விலகியவராக இருப்பதற்கான படிப்பைப் படிப்பிக்கிறார். சரீரத்திலிருந்து ஆத்மா தனிப்பட்டது ஆகும். ஆத்மா பரந்தாமத்தில் வசிக்கக்கூடியது ஆகும். ஆத்மா சரீரத்தில் வரும் பொழுது அவர் மனிதன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். சரீரம் கிடைப்பதே கர்மம் செய்வதற்காக. ஒரு சரீரம் விடுபட்டு விட்டது என்றால் ஆத்மா கர்மம் செய்வதற்காக மற்றொரு உடலை எடுக்க வேண்டி இருக்கும் கர்மம் செய்ய வேண்டி இருக்காமல் இருக்கும்பொழுது தான் சாந்தமாக இருப்பீர்கள். மூலவதனத்தில் கர்மம் இருப்பது இல்லை. சிருஷ்டியின் சக்கரம் இங்கு சுற்றுகிறது, தந்தை மற்றும் சிருஷ்டி சக்கரத்தை பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இது தான் ஞானம் என்று கூறப்படுகிறது. இந்த கண்கள் பதீதமாக (கிரிமினல்) குற்றப்பார்வையுடன் இருக்கும் வரை இந்த கண்களுக்குத் தூய்மையான பொருள் தென்பட முடியாது. இதற்காக ஞானத்தின் மூன்றாவது கண் வேண்டும். நீங்கள் கர்மாதீத நிலையை அடைந்து விடும்பொழுது அதாவது தேவதை ஆகி விடும்பொழுது இந்த கண்களால் தேவதைகளைப் பார்த்து கொண்டே இருப்பீர்கள். மற்றபடி இந்த சரீரத்தில் இந்த கண்களால் கிருஷ்ணரை பார்க்க முடியாது. மற்றபடி சாட்சாத்காரம் செய்கிறார்கள் என்றால் அதன் மூலம் ஏதாவது கிடைக்கிறதா என்ன? குறுகிய காலத்திற்கு குஷி இருக்கும், இச்சை பூர்த்தி ஆகிவிடுகிறது, நாடகத்தில் சாட்சாத்காரம் கூட பொருந்தி உள்ளது. இதனால் பிராப்தி எதுவும் ஆவதில்லை. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப் பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. நான் சரீரத்திலிருந்து விலகிய ஆத்மா, ஆவேன், உயிருடன் இருந்தே இந்த சரீரத்தில் இருந்தபடியே பிணம் போல...... இந்த ஸ்திதியின் அப்பியாசம் மூலமாக கர்மாதீத் நிலையை (கற்பனையால்) அமைக்க வேண்டும்.
2. சேவையின் நிரூபணம் கொடுக்க வேண்டும். தேக உணர்வை விடுத்து தங்களுடைய உண்மையிலும் உண்மையான சமாசாரம் கொடுக்க வேண்டும். பாஸ் வித் ஆனர் ஆவதற்கான புருஷார்த்தம் செய்ய வேண்டும்.

வரதானம் : மற்ற ஆத்மாக்களுக்கான சேவையுடன் கூடவே சுயம் தனக்கும் சேவை செய்யக்கூடிய வெற்றியின் மூர்த்தி ஆகுக!

சேவையில் வெற்றியின் மூர்த்தி ஆக வேண்டும் என்றால் மற்றவர்களுக்குச் செய்யும் சேவையுடன் கூட கூட தனக்காகவும் சேவை செய்யுங்கள். எந்த ஒரு சேவைக்கும் செல்லும் பொழுது சேவையுடன் கூடவே தன்னுடைய பழைய சம்ஸ்காரங்களை (அந்திம சடங்கு) புனிதப்படுத்துகிறோம் என்று நினையுங்கள். எந்த அளவு சம்ஸ்காரங்களின் **சம்ஸ்காரம்** புனிதப்படுத்துதல் செய்வீர்களோ அந்த அளவே **சத்கார்** (மதிப்பு) கிடைக்கும். அனைத்து ஆத்மாக்களும் உங்களுக்கு முன்னால் மனதால் வணங்குவார்கள். ஆனால் வெளி பார்வைக்காக வணங்குபவர்களாக அவர்களை ஆக்காதீர்கள், மானசீகமான (மனதார) நம்ஸ்காரம் செய்பவர்களாக ஆக்குங்கள்.

சுலோகன் : எல்லையில்லாத சேவையின் லட்சியம் கொண்டீர்கள் என்றால் எல்லைக்குட்பட்ட பந்தனங்கள் எல்லாமே அறுபட்டு போய்விடும்.